

14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2024

† Κυριακή Δ' Νηστειῶν.

Ἰωάννου ὀσίου συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν 70. Θωμαΐδος
μάρτυρος, Δημητρίου νεομάρτ. τοῦ ἐν Τριπόλει (†1803).

Ἦχος δ', ἐωθινὸν α'.

(ΤΜΕ Τριωδίου §§41-43).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του

Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις και χω μεναι ε λε γον ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ᾠδῆ Γα ρ

Ταις των δα κρυ ων σϑ ρο αις της ε ρη μου το
α γο νον ε γε ε ωρ γη σας και τοις εκ
βα θϋς στε να γ μοις εις ε κα τον τϋς πο νϋς ε
καρ πο ο φο ρη σας και γε γο νας φω στη
οι κου με νη λαμπων τοις θα αυ μα σι Ι ω αν
νη πα τηρ η μων ο σι ε πρε σβευ ε Χρι στω
τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα

να τον σκυλεύσας και εγερσιν δειξάσως Θεός μη πα
 ριδησους επλάσας τη χειρι σου δειξον την φι
 λανθρωπιαν σου ελεημον δεξαι την τεκουσαν
 σε Θεο το οκον πρεσβευουσαν υπερ ημων και
 σωωσον Σωτηριμων λαον απεγνωσμε ενοοον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ

Αναβλεψασαι του ταφου την εισοδον και
 την φλογα του Αγγελου μη φερουσαι αιμυροφο
 ροι συντρομωεξι στα ντολεγσαι αρα εκλα
 πη οτω ληστη ανοιξασπαρα δεισον αρα η γε
 ρθη ο και προπαθησκηρυξαστην εγερσιν αληθως
 ανεστη Χριστος ο Θεος τοις εν Αδηπαρεχων ζω
 ην και αναστασιν

Ἦχος 4̣ Δι. ς

Δόξα.

Εκου σι α σου ουβου λη Σταυ ρον υ πε μεινας Σω
τηρ και εν μνη μα τι ι και νω ανθρωποι ε θεν το θνη
τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε
νον ο θεν δεσ μεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα νατος
δει νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη
α παντες ε κραυγα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει
σου Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της
με νων εις τους αι ω ω ω ω νας

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ἦχος 4̣ Δι. ς

Το απ αι ω νος α πο κρυφον και Αγ γε λοις α γνω
στον μυστη ριον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
σαρκου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το

πλαστον ε σωσενεκ θα να τουτας ψυ χας η μων ^ε

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^ε Δι-Θ

Ανε στησως α θα να τος α πο του Α δου Σω
τηρ συ νη γει ρας τον κο σμον σου τη Α να στα σει τη
ση Χρι στε ο Θε ος η μων ^ε ε θραυ σας ε νι σχυ ι του
θα να του το κρα τος ε δει ξας ε λε η μον την Α
να στα σιν πα σι ^ε δι ο σε και δο ξα ζο μεν μο νε φι
λανθρω πε ^ε

Ἦχος ^ε Δι-Θ

Δόξα.

Εκ των α νω κα α τελ θων των υ ψω μα των Γα βρι
ηλ και τη πε τρα προ σελ θων εν θα η πε τρα της ζω
ης ^ε λευ χει μο νων α νε κραυ γα ζε ταις κλαι ου ου ου
σαις ^ε παν σα σθε υ μεις της θρη νω ωδους κραυ γης ε χου
σαι α ει το ευ συμ πα α θη η τον ^ε ον γαρ ζη τει τε
κλαι ου ου σαι θαρ σει τε ως α λη θως ε ξε γη η γε ερ

ται αι δι ο ο βο α α α τε τοις Α α πο στο ο ο
λοις ο τι α νε στη ο Κυ υ ρι ος

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Κ α τε πλα γη σαν Α γνη παν τες Α γ γε λων οι χο
ροι το μυ στη ρι ον της σης κυ ο φο ρι ας το
φρικτον πως ο τα παν τα συ νε χων νευ μα τι μο ο
ο νω αγ κα λαις ως βρο τος ταις σαις συ νε χε ται και
δε χε ται αρ χην ο προ αι ω ω νι ι ος και γα
λου χει ται συ μπα σαν ο τρε φων πνο ην α φα τω χρη στο
ο τη η τι και σε ε ως ο ο ο ντως Θε ου ου Μη τε ε
ε ρα ευ φη μου ντες δο ξα α α α ζου σι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣᾿β̣ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μοσ κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τθ θα να α

τῶ δε Σωωτέρῃ τῆν ἰσχυρὴν καθελοῦντα καὶ συν
εἰ αὐτῶν τὸν Ἀδάμ ἐγειράντα^{u q} καὶ ἐξ ἁδῶ
παντῶς ἐλευθερώσωσαντα^{u q}

Εὐλογητός εἰ Κύριε διδάξον με ταδι
καὶ ὠματάσ^{u q}

Τὶ ταμυρασμύ παθῶς τοῖς δακρῦσι^{v' u q} ὠμαθῆ
τρίαικίονα τε^{u q} ὁ ἀσραπτῶν ἐν τῶ ταφῶ Ἀ
γγελὸς προσηγγετοταῖς μύροφοροῖς^{u q} ἰδέτε υ
μῖς τὸν ταάφον καὶ ἠσθητε^{u q} ὁ Σωτῆρ γὰρ ἐ
ξανεστή τῶ μνημάτος^{u q}

Εὐλογητός εἰ Κύριε διδάξον με ταδι
καὶ ὠματάσ^{u q}

Λὶ ἀνθρώπι μύροφοροῖ ἐδράμον πρὸς τὸ μνη
μάσθη νόλογῶσαι^{u q} ἀλλεπεστή πρὸς αὐτάς ὁ
Ἄγγελὸς καὶ εἰεπεθη νῶ ὁ καιρὸς πεπαύται
μηκλαίετε^{u q} τῆν ἀνάστασιν δε Ἀποστόλοις εἰεἰ

πα α τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ ^{u q} εν η χσ ς ν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρ α ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος ^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τσς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κσ ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σσ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω ποσ ^{u q}

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α ^{v' 22} Α λλη λσ

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q (δισ)}

Τὸ τρίτον

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α ^{v' 22} Α λλη

λσ ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ΄.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ἀντίφωνον Α

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α
θη ϵ χ αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου ϵ χ

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ
με νοι ϵ χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι ϵ χ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι
ω νων α μην ϵ χ

Α γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται ϵ χ
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυν νε ται ϵ χ τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως ϵ χ

Ἀντίφωνον Β

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α
θους ψυ χης μου ϵ χ κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην τα

θει εια σου ω ω τα

Επι τον Κυριον ελπιιδαπασ τις κεκτη

μενος υψηλοτερος εστι παντων των λυπουουν

των

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι Και νυν και αι καιεις τους αιωνας τον αι

ωνων α μην

Αγιω Πνευματι αναβλυυζει τα της χα

αριτος ρειειθρα αρδευοντα α πασαν την κτι

ισιν προς ζωογονιαν

Ἀντίφωνον Γ

Ηκαρδια μου προς σε Λογε υψωθητω και

ου δεν θελξει με των του κοοσμου τερπνων προς χα

μαιζηλιαν

Επι την μητερα αυτου ως εχει τις στοργην

επιτω Κυριω θεομοτερον φιλτρον χρεωστου

μεν

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος

θε ω ρι ας και σο φι ας παν τα γαρ εν του τω τα

πα τρω α δογ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει

Προκείμενον.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ

τρω σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξη στου ο νο μα

τος σου

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὤσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ

τρω σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξη στου ο νο μα

τος σου

Στίχος: Ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυτρω
 σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα
 το ο ος σου ου ου ου

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

A ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Α΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κη΄ 16-20).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μὲ καὶ ἀπο τῆς ἀμαρτίας μὲ κα θάρισον

με

Οτι τὴν ἀνομιαν μὲ γωγινωσκω καὶ
ἡ ἀμαρτία μὲ νωπιον μὲ στι δια παν

τος

Σοι μὲνω ἡ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρον ε
νωπιον σε ποι οἰησα ὅπως ἀνδίκαι
ῶ θῆς ἐν τοῖς λόγοις σε καὶ νικῆσῃς ἐν τῷ κρινεσθαι

σε

Ιδὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις σου νεληφθῆν καὶ ἐν ἀ
μαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μητὴρ μὲ

Ιδοὺ γὰρ ἀληθειαν ἡ γὰ ἀπῆσας τα ἀ
δηλα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σε δηλώσας

μοι

Ι δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
 και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
 φι ι ι α ας σ ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
 α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
 να

Α πο ςρε ψον το προ σω πον σα πο των α
 μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
 ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

με

Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

με

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευματι ηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανωμους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δικαιωσιν σου

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγει την αινεσιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ^Δ

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ^θ

Η υ σι α τω θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σεις ^θ

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σθην Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ ^Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ^θ

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χος ^Δ και ε λε η σον με ο θε ος ^Δ ^χ

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν.

ᾠχος πλὴ Νη 2

Δ ^{Νη} ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω ^θ και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν

Τ ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι

ο ο ο ον οσ να ον φε ρων τσ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω οσ ε ε λε ε ε ε ει

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας

των αι ω ω ω ω νω ων α α μην

Τ ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η η ην

α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μη ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

Νη πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πα ρ

^{Πα}
^χ Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα
 ε λε ος σ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σ
 ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α μ
^{Νη}
^{Πα}
Τ α πλη η η η θη των πε πρα αγ με νών μοι
 δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας
 τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α
 αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θα ρ ρων εις το
 ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σ ως ο
 Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον
 με ο Θε ος κα τα το με ε γα σ ε λε ο ο
 ο ο ος

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου.

Ῥδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδῃ δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

ᾠμοιώτην Χριστέ, τῷ ἐν χερσὶ τῶν ληστῶν περιπεσόντι, καὶ τυπτήμασιν ἡμιθανεῖ ὑπὸ τούτων, καταλειφθέντι Σωτήρ· κἀγὼ οὕτω πέπληγμαι, ταῖς ἀμαρτίαις μου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ παρίδῃς ἐμέ, τὸν ἀσθενοῦντα δεινῶς, ἐβόα Σῶτερ ὀδυρόμενος, εἰς τοὺς ληστὰς ὁ τὸν πλοῦτον ἀποσυλήσας σου· κἀγὼ οὕτω δέομαι· Οἴκτειρον σῶσόν με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰατρεύσας ἐμέ, τὸν μαστιχθέντα τὸν νοῦν, ταῖς ἀμαρτίαις ἐν ταῖς μάστιξιν, ὑπὸ ληστῶν τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν λογισμῶν, Χριστέ Σωτήρ σῶσόν με, ὡς πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀχραντε Μήτηρ Χριστοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν φωτὶ αὐλῷ καὶ νοητῷ, ἐκ τῆς κατηφείας, τῶν ἐνύλων ἀναδραμῶν, Ἰωάννη Ὅσιε λιταῖς σου, ταῖς πρὸς τὸν Κύριόν με φώτισον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμόν, θηλάσας ἀπώσω, τὴν πικρίαν τῶν ἡδονῶν· ὅθεν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον, ἡδύνεις Πάτερ τὰς

αἰσθήσεις ἡμῶν.

Δόξα.

Ἐπιβὰς τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, καὶ τὰς χαμαιζήλους, διαπτύσας τῶν ἡδονῶν, γλυκασμὸς ἐδείχθη σωτηρίας, Ὅσιε Πάτερ τῷ ποιμνίῳ σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σοφίαν καὶ Λόγον ἢ τοῦ Πατρός, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεράπευσον τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα καταπράυνον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέματα, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγηρται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Τοῦ Τριωδίου. Στερέωσον ἡμᾶς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁδῶ ἐν τῇ τοῦ βίου Χριστέ δεινῶς ὀδεύων τετραυματίσμαι, ὑπὸ ληστῶν ἐν τοῖς πάθεσιν· ἀλλ' ἀνάστησόν με δέομαι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐσύλησαν τὸν νοῦν μου λησταί, καὶ ἔλιπόν με ἐν τοῖς μώλωφιν, ἡμιθανῆ τῶν πταισμάτων μου· ἀλλὰ ἴασαί με Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐγύμνωσάν με Σῶτερ Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου τὰ παθήματα, καὶ ἡδοναῖς μεμαστίγωμαι· ἀλλ' ἐπίχεέ μοι ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκέτευε ἀπαύστως Ἄγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου τοὺς ὑμνοῦντάς σε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφλεξας τῷ ἄνθρακι, τῷ τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε, τὴν τῶν παθῶν, ἄκανθαν καὶ θάλπεις, Μοναστῶν τὰ συστήματα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μύρον ἀγιάσματος ἐκ τῶν ἀσκητικῶν Ὅσιε ἀρωμάτων, ὅλος συνετέθης, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Θεοῦ.

Δόξα.

Νόμοις τοῖς ἀσκήσεως ἐμμελετῶν τὰ πάθη ἐβύθισας, ὥσπερ ἄλλους, πρὶν Φαραωνίτας, τῇ ῥοῇ τῶν δακρῶν σου.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Στῆσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν ἀγνή τάραχον Μῆτερ Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κατευθύνουσα κίνησιν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τὸ Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου τοῦ Ὁσίου.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῆ σε ἔθετο, ὥσπερ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, καθηγητὰ Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Οἶκον Θεοῦ ὡς ἀληθῶς, σαυτὸν εἰργάσω Πάτερ, ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου, σαφῶς κατακοσμήσας, ὥσπερ χρυσίον τηλαυγές, πίστιν ἐλπίδα καὶ ἀγάπην ἀληθῆ, θείους θεσμοὺς ἐκθέμενος, ἐγκρατεία ἀσκήσας ὡς ἄσαρκος, φρόνησιν, ἀνδρείαν, σωφροσύνην κτησάμενος ταπεινῶσιν, δι' ἧς ἀνυψώθης· διὸ καὶ ἐφωτίσθης εὐχαῖς ἀενάοις, καὶ τοῦ Οὐρανοῦ κατέλαβες τὰς σκηνώσεις, καθηγητὰ Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν.

Κάθισμα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Ἦχος πλ. α' Κε ρ

Τον αχραντον σταυρον σωτηρημων ωσ
πλονσωτηριαςκατεχοντες εν αυτω σοι βο
ω ω ω μεν σωσον η μας ο παθων εκσι
ως υπερημων ο παντων θεος ως πολυ

Δόξα. Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς οὐρανὸν ἀναλάμπας, καταπηξάμενος σαφῶς ἐπανήλθες, πρὸς θεωρίας ἄπλετον βυθὸν εὐσεβῶς· πάσας στηλιτεύσας μὲν, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας· σκέπεις ἐκ τῆς λώβης δέ, τοὺς ἀνθρώπους τῆς τούτων, ὦ Ἰωάννη, κλίμαξ ἀρετῶν· καὶ νῦν πρεσβεύεις σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ ἐπὶ θρόνου χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀυλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἁγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου σαρκικῶς ὁ Θεὸς γάρ, οὕτω βασιλεύσας τε, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ρύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, * καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾶ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς * καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα, Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου. (~†67)

Στίχοι.

Εἰς τὸν Ἀρίσταρχον.

Τιμῶ τὸν Ἀρίσταρχον ὡς ἀριστέα,

Καλῶς ἀριστεύσαντα μέχρι καὶ ξίφους.

Εἰς τὸν Πούδην.

Ποῦ δὴ μετέστης, ὡς ἀπετμήθης, Πούδη;

Ποῦ δὴ μετέστην, ἢ πρὸς ἄφθαρτον κλέος;

Εἰς τὸν Τρόφιμον.

Τρυφήν Τρόφιμος οὐρανοῦ ποθῶν ἄκρω,
Τροφή προσῆκται τῷ τεθηγμένῳ ξίφει*.

Τῇ δεκάτῃ δὲ μαθηταὶ ἀπῆραν καὶ γε τετάρτη.

Οὗτοι ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων ὑπάρχοντες, ἠκολούθησαν τῷ μεγάλῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ, κηρύττοντες καὶ συγκακοπαθοῦντες τῷ διδασκάλῳ, ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸν ἐκείνου θάνατον, καὶ αὐτοὶ τὰς κεφαλὰς ὑπὸ Νέρωνος ἐτμήθησαν. Ταῦτα δὲ ὁ τρισμακάριος καὶ πανόλβιος Δωρόθεος, ἐν Ῥώμῃ γεγονώς, διὰ ρωμαϊκῆς διαλέκτου ἐν ὑπομνήμασι καταλέλοιπεν. Οὐ μόνον δὲ περὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, καὶ ἄλλων πολλῶν Ἁγίων, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἱερῶν Προφητῶν ἰστόρησεν· ἐγένετο γὰρ ὁ Ἅγιος δι' εὐφυΐαν φιλομαθῆς ἄγαν, καὶ πολυῖστωρ, ὡς ἄλλος οὐδεὶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βακχύλου, ἐπισκόπου Κορίνθου. (~†196)

Στίχ. Βάκχυλος ἐπίσκοπος τῶν Κορινθίων,
Παύλου ζῆλον ἔδειξε τοῦ ἀποστόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀρδαλίωνος τοῦ ἀπὸ μίμων, πυρὶ τελειωθέντος. (†305-311)

Στίχ. Νῦν μῖμος ὄντως Ἀρδαλίων, ἢ πάλαι·
Μιμούμενος γὰρ Μάρτυρας, τὸ πῦρ στέγει.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐν τοῖς θεάτροις μιμούμενος, καὶ τὰ ἐτέρων ὑποκρινόμενος πάθη καὶ δράματα. Καί ποτε δόξαν αὐτῷ τὴν κατὰ τὸ μαρτύριον ἔνστασιν τῶν Χριστιανῶν ὑποκρίνασθαι, ἀναρτηθεὶς, ὡς δῆθεν τοῖς θεοῖς μὴ προσάγων θυσίαν, ἐξέεσθη. Ὡς οὖν ἐπ' αὐτῷ κρότος παρὰ τῶν θεατῶν ἦν, ἐπαινούντων αὐτοῦ τὴν ὑπόκρισιν ἅμα καὶ καρτερίαν, ἀνακράξας μέγα, καὶ σιγὴν ἐπιτάξας τῷ δήμῳ, Χριστιανὸν ἀληθείᾳ ἑαυτὸν ἀνεκήρυξεν. Ὅθεν τοῦ Ἄρχοντος πολλὰ παραινέσαντος αὐτῷ μεταθέσθαι τὴν γνώμην, καὶ τοῦτο ποιῆσαι μὴ βουληθεὶς, ἀλλ' ἐπιμένων τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, πυρᾶς ἐξαφθείσης, ἐβλήθη ἐν αὐτῇ, καὶ τελειωθείς ἐν αὐτῇ, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Θωμαΐδος τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. (†476)

Στίχ. Αἰῶνος ἦρας τοῦδε τὴν Θωμαΐδα,
Τὸ τῆς Γραφῆς μέλλοντος αἰῶνος, Πάτερ.

Ἡ ἁγία αὕτη Θωμαΐς ἐγεννήθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· καὶ ὑπὸ τῶν γεννητόρων αὐτῆς καλῶς ἀνατραφεῖσα καὶ παιδευθεῖσα, συνεζεύχθη ἀνδρὶ· καὶ ἦν ἐν τῇ τοῦ ἀνδρὸς οἰκίᾳ εὐνοϊκῶς διακειμένη, καὶ τὰ καθ' ἑαυτὴν σωφρόνως καὶ κοσμίως διάγουσα. Ἐπεὶ δὲ συνδιῆγε σὺν τῷ ὁμοζύγῳ καὶ ὁ κατὰ σάρκα πατὴρ τοῦ νεανίσκου, ὁ καὶ τὴν κόρην νύμφην ἐπαγόμενος, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μὴ εὐρεθέντος ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὁ τῶν ψυχῶν ὀλοθρευτῆς διάβολος, αἰσχροὺς λογισμοὺς ἐνέβαλε τῷ γέροντι κατὰ τῆς νύμφης αὐτοῦ· καὶ ἐβουλεύσατο συμμιγῆναι τῇ κόρῃ, πάντα τρόπον μηχανώμενος εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ οἰκείου σκοποῦ.

Ὡς οὖν ἡ μακαρία Θωμαΐς, πολλὰ νουθετοῦσα, καὶ παρακαλοῦσα τὸν γέροντα, ἦνυεν οὐδέν, πυρωθεὶς οὗτος, μᾶλλον δὲ ὑπὸ τοῦ δαίμονος σκοτισθεὶς, τὴν σπάθην λαβὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ πλήξας τὴν κόρην καιρίως, ἐδιχοτόμησεν αὐτήν· καὶ ἡ μὲν παρέθετο τὴν ψυχὴν, καὶ Μάρτυς

ὕπερ σωφροσύνης γέγονεν. Ὁ δὲ γέρον παρευθὺς τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν, περιεῖη τὴν οἰκίαν τυφλός.

Παραγενόμενοι δὲ τινες εἰς ἀναζήτησιν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εὔρον τὴν κόρην νεκρὰν κειμένην ἐπὶ τῆς γῆς. Ὡς οὖν εἶδον ταῦτα, καὶ τὸν γέροντα ἔνθεν κάκειθεν τυφλὸν περιφερόμενον καὶ πλανώμενον, ἐπυθάνοντο τί τὸ ὀρώμενον. Τοῦ δὲ τὴν ἀλήθειαν ἀποκαλύψαντος καὶ αὐτόχειρα τοῦ φόνου ἑαυτὸν ἐλέγχοντος καὶ προσθεμένου καὶ δυσωποῦντος ἀπαχθῆναι παρ' αὐτῶν πρὸς τὸν ἄρχοντα καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν δέξασθαι, πεισθέντες οὗτοι παρέστησαν αὐτὸν τῷ ἄρχοντι. Τῆς δὲ ἀληθείας διαγνωσθείσης, τῇ προστάξει τούτου ἀπετμήθη ὁ γέρον τὴν κεφαλὴν.

Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Ἀββᾶς Δανιήλ, ὁ τῆς Σκήτεως πρῶτος, ἀνήγαγεν εἰς τὴν Σκήτην τὴν Θωμαΐδα καὶ κατέθετο αὐτὴν ἐν τῷ αὐτοῦ κοιμητηρίῳ, ὡς ὑπὲρ σωφροσύνης δι' αἵματος ἀθλήσασαν. Καί τις τῶν ἐν τῇ Σκήτει, ἔρωτι πορνείας βληθείς, προσῆλθε τῷ τάφῳ τῆς μακαρίας, καὶ χρίσας ἑαυτὸν ἐλαίῳ ἐκ τῆς φωταγωγοῦ, ἔλαβε καθ' ὕπνου εὐλογίαν ἀπὸ τῆς κόρης ἐπιφανείσης αὐτῷ· ἔξυπνος δὲ γεγονώς, ἀπηλλάγη τοῦ πάθους. Ἐκτοτε οὖν καὶ μέχρι τῆς σήμερον οἱ ἀδελφοὶ τῆς αὐτῆς Μονῆς, ἐν τοῖς πολέμοις τῆς σαρκός, μεγάλην βοήθην τὴν μακαρίαν Θωμαΐδα κέκτηνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀζὰτ τοῦ εὐνούχου καὶ χιλίων σὺν αὐτῷ ἐν Περσίδι ἀθλησάντων. (†371)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φρόντωνος τοῦ ἐν Νιτρίᾳ ἀναχωρητοῦ.

Στίχ. Ἐν σιγῇ ἐρημίας Φρόντων Θεῷ κοινωνῶν,

Ὡς βροντῶν κόσμῳ τὴν Χάριν ἐφάνη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Δομνίνης, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ ἐν Τέρονι τῆς Ἰταλίας ἀθλησάντων. (~†269)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Τιβουρτίου, Βαλεριανοῦ καὶ Μαξίμου τῶν ἐν Ῥώμῃ. (γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Τασσάχου (Tassach), ἐκ τῶν πρώτων μαθητῶν τοῦ ἁγίου Πατρικίου, ἀ' ἐπισκόπου Ῥαχόλπου (Raholp) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (~†495)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀβουνδίου (Abundius), τοῦ ἐν Ῥώμῃ σκευοφύλακος. (†564)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Λαμβέρτου (Lambert), ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Φοντενέλλης (Fontenelle) καὶ ἐπισκόπου Λυῶνος (Lyons) ἐν Γαλλίᾳ. (†688)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀντωνίου, Ἰωάννου τῶν αὐταδέλφων καὶ Εὐσταθίου, τῶν ἐν Λιθουανίᾳ ἀθλησάντων. (†1347)

Στίχ. Πίστει Τριάδος Λιθουανίας ἄνδρες,

Ἀνδρικῶς ἐνήθλησαν λαβόντες δόξαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀθλησις τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Πελοποννησίου, τοῦ ἐκ Λιγουδίστης τῆς Τριφυλίας καταγομένου, ἐν Τριπόλει ξίφει τελειωθέντος. (†1803)

Στίχ. Ἐσπευσε λαβεῖν τοῦ μαρτυρίου γέρας,
Ὁ Δημήτριος ὡς Δορκὰς ἐν Τριπόλει.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τετάρτῃ τῶν Νηστειῶν, μνήμην ποιούμεθα τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος, τοῦ Σιναΐτου.

Στίχ. Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὢν Ἰωάννης,
Αἰωνίως ζῆ, καὶ νεκρὸς φανεῖς ἄπνους.

Σύγγραμμα λιπῶν Κλίμακα τῇ ἀνόδῳ,
Δείκνυσιν αὐτοῦ πορείαν τῆς ἀνόδου.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μὲ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θο μενος ταυτηστα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σονσυγκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξη στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α ςον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σθ τθ υ ψι
 στθ ο ο προ φητης Αβ βα κθμ κα τα νο ων ε
 κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σθ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

E ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σθ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οισ υ μνθ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα

ὠδὴ ς'

T ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ο ^{B8}υκ ε λα α τρεευσαν ^πτη κτι σει οι οι θε ο
φρονες ^βπα ρα τον κτι σααν τα ^βαλ λα πυ ρο ος
α πει λην ^βαν δρει ως πα τη σαντες ^Δχαι ροντες ε ψαλ
λον ^{Πα}Υ περ υ μνη η τε ^{B8}ο των πα τε ρων Κυ ρι
ος ^Δκαι Θε ος ευ λο γη το ος ει ^β

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π ^{B8}αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω ^Δο το ο κοσ της Θε ο το κϷ δι ε σω σα το ^Δ
το τε με εν τυ πϷ με νος ^{Πα}νυν δε ε νε ρ γϷ με ε
νος ^Mτην οι κϷ με νην ^{Δι}α πα σαν ^Δα γει ρει
ψα αλ λϷ Ϸ σαν ^Δτον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα ^{B8}και υ πε ρυ ψου ου τε ^Δεις παν τας τϷ αι
ω ω να α α α ας ^β

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 χ B8
 Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον εχ και
 η γαλ λι α σε το χ πνευ μα μ8 Δ2 ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μ8 εχ

T B8
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ εχ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν εχ

2 χ B8
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δ8 λησαυ τ8 εχ ι δ8 γαρ α πο τ8 νυν μα
 κα ρι χ 8 σι με πασαι αι γε νε αι εχ

T B8
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ εχ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν εχ

3 χ B8
 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **Κ** α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νθ ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
θω ων και πλθ τθ εν τας ε ξα πε στει λε κε νθ

ςς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τθ
μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τθ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πασ γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
 θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ρις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Ἦχος Βου

A α πασ γη γε νη η ης σκιρ τα τω τω πνε
 ευ μα α τι ι λα αμ πα α δα χσ με ε νο ο ος
 πα νη γυ υ ρι ζε ε ε τω ω ω ω δε α
 υ λωων νο ο ο ο ωων φυ υ σι ις γε ραι αι
 ρσ σα α την ι ε ρα αν πα α νη η γυ υ
 ριν της Θε ο ο ο μη η η η η το ο ο ο
 ρο ο ος και αι βο α α α α τω χαι αι
 ροι ο ις πα αμ μα κα ρι ι στε ε Θε ο το ο κε

α γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τε

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Α'.

Ἦχος Βου-θ

T οισ Μα θη ται αις συν ε ελ θω μεν εν ο ρει

Γα α λι λαι αι ας πι στει Χρι στο ον θε α α σα

σθαι λε γοντα ε ε ξ σι ι αν λα βειντων α νω ω

και κα α τω μα θω μεν πω ως δι δα α σκει βα

πι ζειν ει εις το ο ο νο μα Πα α τρος ε ε θνη

πα αν τα και τε Υι υ υ υ υ υ και Α γι
 υ Πνευ μα τος και αι συν ει ει ναι τοις μυ σταις ω
 ως υ πε ε σχετο ε ωστης συ υν τε λει ει ας

Και τοῦ Ὁσίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ.

Τυ κο σμυ τη ην ευ πα α θει αν ως μο
 χθη ρα αν ε ξε ε κλι νας και α τρο φι α α την
 σα α αρ κα μα ρα νας α α νε και αι νι σας
 ψυ χης τον το ο νον Ο ο σι ε και δο ξαν
 κα α τε πλυ τη σας υ ρα νι ον α οι οι
 δι με δι ο μη παυ ση η πρε σβε ευ ων υ
 περ η μων Ι ι ω α αν νη

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυ ρι ως Θε ε ο το ο κον σε ο
 μο λο γυ υ μεν Δε ε ποι να οι δι α σθ σε
 ε σω σμε ε ε νοι και γαρ Θε ο ον ε κυ υ
 η σας α πορ ρη τω ωσ τον λυ υ σαν τα δι

α Σταυ ρο ς τον θα α να τον προς ε αυ το
 ον δ'ελ κυ υ σαν τα Ο σι ων δη μϋ ρς μεθ
 ω ων σε α νευ φη μϋ με εν Παρ θε ε
 νε

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πά ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε
 ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε
 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
 του σοι πρε ε ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τ ου ποι η sai εν αυ τοις κρι μα εγγ ρα πτον

δοξα αυτη εσται πασι τοις οσι οισ αυτου

Ο Σταυρον υπομεινας και θανατον και αναστας εκ των νεκρων παντοδυναμε Κυριε δο

ξαζομεν σου την αναστασιν

Α ινειτε τον Θεον εν τοις Αγιοις αυ

του αινειτε αυτον εν στερω ματι

της δυναμεως αυτου

Ε ντω Σταυρω σου Χριστε της αρχαιας κατα

ρας ηλευθερωσας ημας και εντω θανατω σου

τον την φουσιν ημων τυραννησαντα διαβο

λον καταρηγησας ενδετηεγερσει σου χαρσ τα

παντα επληρωσας διοβωμε εν σοι

αναστας εκ των νεκρων Κυριε δοξα σοι

Α ινειτε αυτον επι ταις δυναστειαις

αυτου αινειτε αυτον κατα το πληθος

της μεγαλωσυνης αυτου

Τω σωσταυρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γησον η μας
ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των
πα γι δων του εχ θρου ο α να στας εκ των νε κρων
α να στησον η μας πε στον τας τη α μαρ τι ι α
εκ τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη
πρε σβει α των Α γι ων σου

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι
νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Των πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρι σθεις μο νο γε
νε ες Λο γε του Θε ου ηλ θες ε πι γης δι α φι
λανθρω πι αν αν θρωπος γε νο μενος α τρε ε πτως
και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σαρ κι ο α
πα θης τη Θε ο τη τι α να στας δε εκ νε κρων
να σι αν πα ρε ε σχες τω γε νει των αν θρω πων ως
μο νος παντο δυ ναμος

Καὶ τοῦ Ὁσίου ἐκ τοῦ Τριωδίου
Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Αἰ νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαισ και αι ορ γα νω

Π α τερ Ι ω αν νη ο σι ε δι α πα ντος α

λη θωσ τθ Θε ς εν τω λα ρυγγι τας υ ψωσεις ε

φερεις με λε των πρακτι κω τα τα τα θε ο πνευ

στα λο γι α παν σο φε και την ε κει ει θεν α να

πη γα ζσ σαν χα α ριν ε πλσ τι σασ γε γο

νωσ μα κα ρι ος των α σε βων παν των τα βλ ευ μα

τα κα τα στρε ψα α με νος

Αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γ μθ

πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Π α τερ Ι ω αν νη ο σι ε δι α πα ντος α

λη θωσ τθ Θε ς εν τω λα ρυγγι τας υ ψωσεις ε

φερεις με λε των πρακτι κω τα τα τα θε ο πνευ

στα λο γι α παν σο φε και την ε κει ει θεν α να
πη γα ζε σαν χα α ριν ε πλε τι σας γε γο
νωσ μα κα ρι ος των α σε βων παν των τα βε λευ μα
τα κα τα στρε ψα α με νος

Μα κα ρι ος α νηρ ο φο βε με νος τον Κυ
ρι ον εν ταις εν το λαις αυ τε θε λη η σει σφο
δρα

Π α τερ Ι ω αν νη εν δο ξεταιστων δα κρυ ων
ρο αις την ψυ χην καθαι ρο με νος και παν νυ χοις
στα σε σι τον θε ον ι λα σκο με νος α νε πτε
ρω ω θης προς την α γα πη σιν την τε τε
μα α καρ και ω ραι ο τη τα η ης ε πα
ξι ως νυν α πο λυ εις α ληκτα χαρ μο νι κως
με τα των συν αθλων θε ο φρον Ο ο σι ε

Τι μι ος ε να ντι ον Κυ ρι ο θα να

τος τὸ Ο σι ὄ αυ τὸ

Π α τερ Ι ω αν νη Ο σι ε α να πτε ρω σας

τον νεν προς Θε ον δι α πι στεως κο σμι κηςσυγ χυ

σε ως ε βδε λυ ξω το α στα τον και τον σταυ

ρο ον σα α να λα βο με νος τω Παν τε

πο ο πτη κα τη κο λθ θη σας σω ω μα δυ

ση νι ον α γω γαις α σκη σε ως τω λο γι σμω

σθε νει δὲ λω σα μενος τὸ θε ὄ Πνε ευ μα τος

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε

ε ευ μα α α α τι

Δ ευ τε ερ γα σω με ε θα εν τω μυ στι κω ω

α μπε λω ω ω ω νι καρ πος με τα α

νοι οι ας εν τὸ τω ποι ὄ ὄ ὄ με ε ε ε

νοι ουκ εν βρω μα σι και αι πο μα α σι

κο ο ο πι ι ω ω ω ν τες αλλ εν προ σευ
 χαις και νη η στει ει αις τας α ρε ε τα α α
 ας κα α τορ θυ υ εν τες τυ τοις α ρε σκο με
 νος ο Κυ ρι ος τυ υ ε ερ γυ δη να α ρι
 ον πα ρε ε ε χει δι υ ψυ χας λυ τρυ
 υ υ ται χρε υς α α α μα αρ τι ι ι ας
 ο μο νος πο λυ ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τυ εκ συ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

σος ο Θεος ημων ο ουτωςευδοκησας δο ο
ο ξα σοι

Και εϋθϋς ψάλλεται εις τον ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Βου

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ
πιστοις Θεω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
δο κι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι
δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
παντο κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χριστε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του

κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α

μαρτι ι ας του κο οσμου

Προ σδεξαιτην δε η σιν η μων ο κα θη με

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Οτι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Καθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε

ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το

ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας ^Δ κα θα περην λ πι σαμεν ε πι σε ε ^β

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου ^β (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ^Δ ε γω ει πα Κυ ρι ι ε

ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι

η μαρ το ον σοι ^β

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον

με ^Δ του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει

ο θε ο ος μου ^β

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φω ως ^β

Π α ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε ^β

Α γι ος ο θε ος ^Δ Α γι ος Ι σχυ ρος ^Δ Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^{ε (τρεις)}_{7χ}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ_{δλ} και α γι ω Πνευ μα

τι ^ε_{7χ}

Κ αι νυν και α ει ^Δ_{δλ} και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μη ην ^ε_{7χ}

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε_{7χ}

Ἀσματικόν. ^ε_{7χ}

Α ^{B8} α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ_{δλ} Α α γι

ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ_{δλ} Α α γι ι ος Α α θα α

α α να α α α τος ^{B8} ^Δ_{δλ} ε ε λε η σο ον η η μα α

α α ας ^ε_{7χ}

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ ^{B8} η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν ^Δ_{δλ}

α σω με ντω α να σταν τι εκ τα αφου και αρ χη γω της

ζω ης ημων ^ε_{7χ} κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα

να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε ^M

ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α σ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων φαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
 Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
 σαι τοις Α πο στο λοις και χω μεναι ε λε γον ε σκυ
 λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ο ο

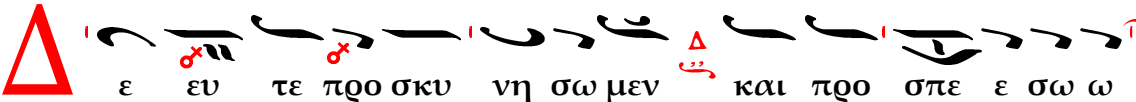

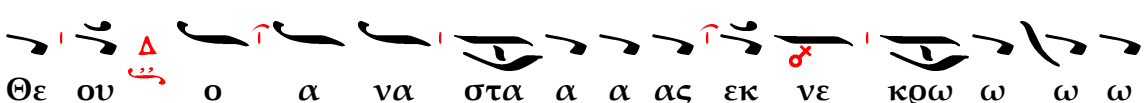
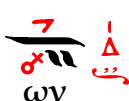
ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

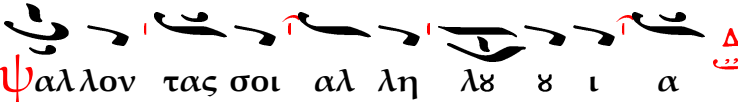
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω

 ων

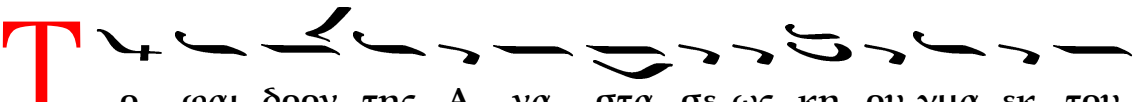
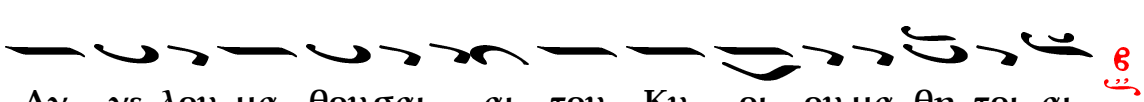

ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α
 * * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-Θ

 Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του

 Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι

 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα

 σαι τοις Α πο στο λοις και χω μεναι ε λε γον ε σκυ

 λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

κε τευ ων εκ τε νως ^Δ Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα ^Δ
πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
ος ^π₉

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Η ^{Γα} ^{Νη} ^{Γα} ^π₉ ^ζ₂₂
ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ^ζ₂₂ δη μοσ
^{Νη} ^{Γα} ^{Πα}
ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος ^ζ₂₂ Α θλο φο ο ροι Χρι
^{Νη} ^π₉
στς ὀ τεσ σα α ρα κο ον τα ^π₉ δι α πυ ρος γαρ και υ
^{Γα} ^π₉ ^{Πα}
υ δα τος εν δο ξοι ^π₉ δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
^{Γα} ^π₉
δο ο ξα σθη η τε ^π₉ αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
^π₉ ^{Πα}
ου σι ον ^π₉ δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε
^π₉ ^ζ₂₂
λε ος ^ζ₂₂

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος ^π₉ Γα ρ

Α ^{Γα} ^{Νη} ^{Γα} ^Δ₉
γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
^π₉ ^π₉ ^π₉ ^π₉ ^π₉ ^π₉
γοι ^π₉ ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
^π₉ ^π₉ ^π₉ ^π₉ ^π₉ ^π₉
μων ^π₉ δω ρε αν ε λα βε τε ^π₉ δω ρε α αν δο ο

τε η μιν

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.
(Κατὰ τὰς Α', Β', Γ', Δ' Κυριακὰς τῆς Μεγάλης
Τεσσαρακοστῆς καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἄκαθίστου).

Ἦχος πλ. Νη

Τη υπερμααχωζραατηγωτανικη
τηριιαωςλυτρωθειεισατωνδει
νωνευχαριστηριιααναγραφωσοι
ηπολιισθεοτοκεαλλωςεεχθ
σαατοκρατοςαπροσμαχηητονεκπα
ντοιωνμεκινδυνωνεελευθερωσονινα
κραζωωσοιχαιρεΝυυμφηΑνυυμφευ
τεεεεεε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος πλ. Δι-θ

Ααγιιοοςοοοθεοοοος
ααγιιοοςισχυροοοοςα
αγιιοςαθανατοςελεεεησοο

Τό τρίτον.

ον η μα ας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
 α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το
 ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο
 ον η η μα ας

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι-θ

Δι
 ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι
 ρι ι ι ι ι ι ι ις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς Δ΄ Νηστειῶν). (Ἐβρ. Γ΄ 13-20).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.

Ἦ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ΄.

Ἦ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἦ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

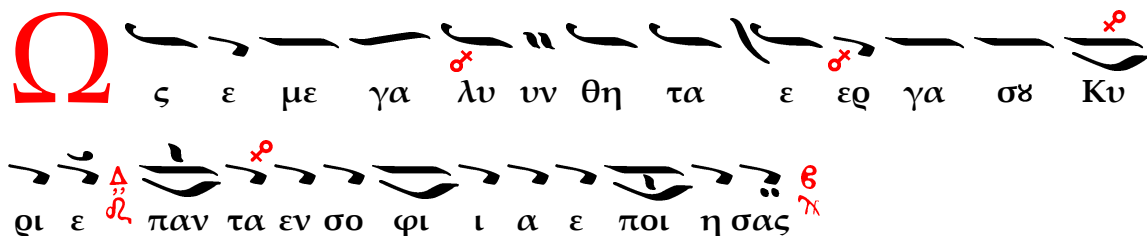
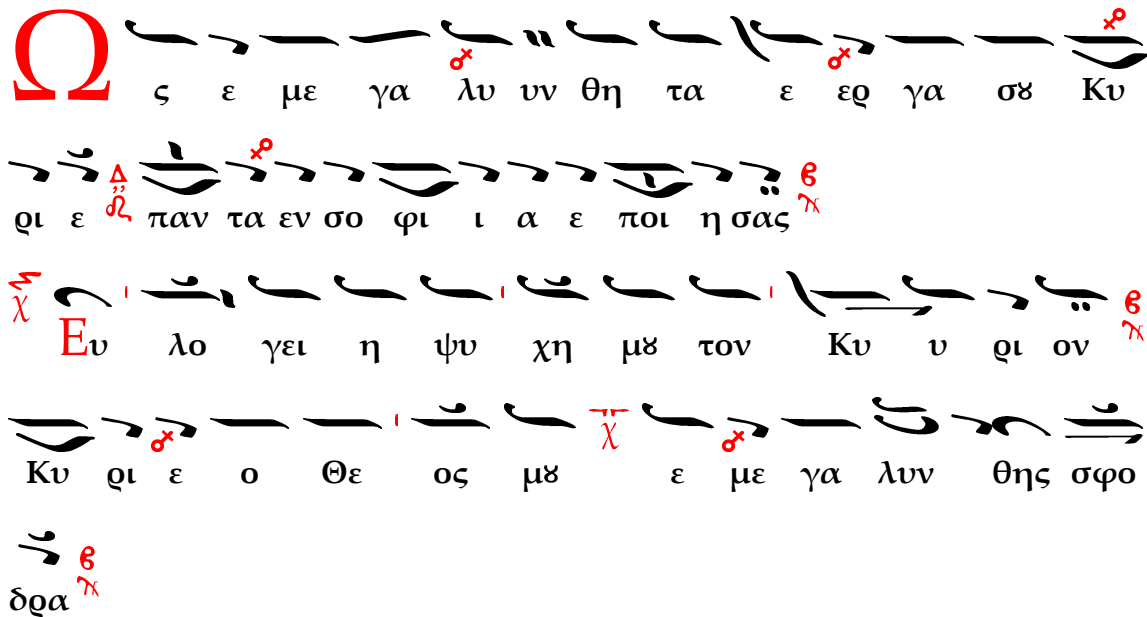
(Ψαλμὸς ργ΄).

Ἦς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Χ Ἡ τω η δο ξα Κυ ρι ου εις τες αι ω νας

ευ φραν θη σε ται Κυ ρι ος ε πι τοις ερ γοις αυτου

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σθ Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σα α α α α

ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Ἑβρ. Γ' 13-20).

Ἀδελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὥμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· ἧ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδειξάτωι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον φεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς μδ').

Ἦχος Δι

A λλη η λθ ï ï α A λλη η λθ θ

θ ï ï ï ï α A α α α α λλη η η

λ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α
 Π ε ρ ι ζ ω σ α ι τ η ν ρ ο μ φ α ι α ν σ ϝ ε π ι τ ο ν μ η
 ρ ο ν σ ϝ δ υ ν α τ ε τ η ω ρ α ι ο τ η τ ι σ ϝ κ α ι τ ω
 κ α α α α λ λ ε ι ε ι ε ι σ
A λ λ η η λ ϝ ι ι α A λ λ η η λ ϝ ϝ
 ϝ ι ι ι ι ι α A α α α α α λ λ η η η
 λ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι α
 Ε ν τ ε ι ν ο ν κ α ι κ α τ ε υ ο δ ϝ κ α ι β α σ ι λ ε υ ε
 ε ν ε κ ε ν α λ η θ ε ι α ϝ κ α ι π ρ α ο τ η τ ο ϝ κ α ι
 δ ι κ α ι α ι ο σ υ υ υ υ ν η ϝ
A λ λ η η λ ϝ ι ι α A λ λ η η λ ϝ ϝ
 ϝ ι ι ι ι ι α A α α α α α λ λ η η η
 λ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι α α α α α α
 α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν (Μαρκ. θ' 17-31).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων· διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σέ,

ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. Καὶ ὅπου ἐὰν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· ὦ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με. Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων. Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπε· παιδιόθεν. Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρῶν ἔλεγε· πιστεύω, Κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. Ἴδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ· τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Καὶ κράξαν καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτόν ἐξῆλθε, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν τῆς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γινῶ· ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

Ἦχος ἰὲ Δι. ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι Ζ - 6'

Ο ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ σι κως
 ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ζο ο ει ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ες
 και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η
 η η η η η η η η η η η η ζω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω
 ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι α α α α α α
 α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι το ον τρι σα α α α α α α α α α α
 α α α α α α α γι ι ι ο ον υ μνον
 προ ο σα α α α α α α υ μνο ο ον προ ο
 σα α α δο οον τε ες πα α σαν την βι ο ο
 τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι κη η

Πα η η η η η ην α πο θω με θα α με ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι
 ι με ε ρι μνα α α α α α α αν
Ω Nη ω ω ω ω ως τον Βα α σι ι ι τον
 βα α σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Πα ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε
 ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Πα Δι ε ε βα σι λε ε α α α α α α α α α α των
 ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι
 οι
Τ M αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι
 Πα Δι αι αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με
 νον τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Πα Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ
 σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων

σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἄρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἄρβανίτη.

Ἦχος Δι

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρα σχα Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχα Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχα Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχα Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχα Κυ υ υ ρι ι ε

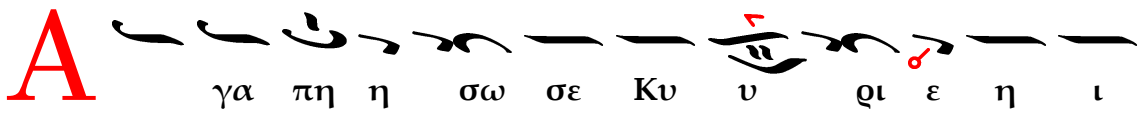
Π α ρα α σχα Κυ υ υ ρι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σα

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

και ἄλλως:

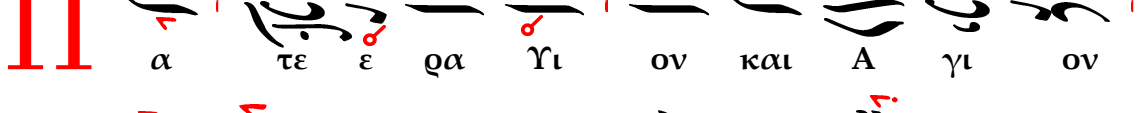

 Σ ο ι Κ υ ρ ι λ ι ε ε ε

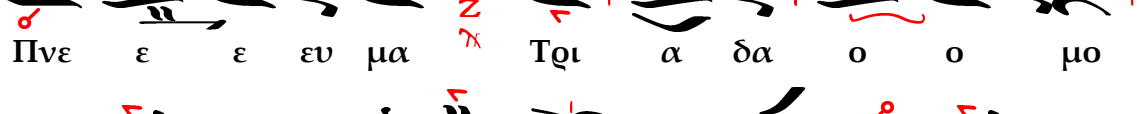

 Α γ α π η η σ ω σ ε Κ υ υ ρ ι ε η ι

 σ χ υ υ υ ς μ δ Κ υ ρ ι ο ο ς ς ε ρ ε ε ω ω

 μ α α α μ δ και κα τα φυ γ η η μ δ και

 ρ υ υ ς η η ς μ δ

 Π α τ ε ε ρ α Υ ι ο ν και Α γ ι ο ν

 Π ν ε ε ε ευ μα Τ ρ ι α δ α ο ο μο

 δ δ δ σ ι ι ο ο ν και α χ ω ω ρ ι ι ς ο ν

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
 νε ε ε σε ε ως
Κ αι με τα τῃ πνε ευ μα το ο ο ος ος
Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον
Α ξι ον και δι ι και αι ον και ἄλλως
Α α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
 Μέλος ἀρχαῖον, συντμηθὲν ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Δι-Θ

Α γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο
 ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι η ι
 ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ωθ πλη η η
 η η ρη η η η ης ο ο ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ος και αι αι αι αι αι η η η η η και αι

η γη η η η η η η η η η η η η η η η
 τη η η η η η η η η η η η η η η η
 γη η της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η η η γη
 της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α α
 α α α α α α ε ε ε λε εν τοι οι οι οι
 οι οι οις υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοι
 οις ευ λο γη με ε ε ε ε ε ε νο ο ος
 ο ε ερ χο ο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε
 λε ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο ο
 μα α α α α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ου
 ου ου ου ου ου ω σαν να ο ε ε ε ε
 λε ε ε ε εν τοι οι οι οι οι οι οις υ εν τοις
 υ ψι ι ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι
 ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι

υ υ ρι ι ι λι ι ε ε και αι αι αι λαι αι
 αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο ο ο με ε
 δε ο με θα α α α α α α σου ου ου ου
 ου ου ου ου ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο
 Θε ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ος
 η μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

Ἦχος Ἀδ' Γα ρ

Επι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα
 σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω
 πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα
 ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ
 ης Θε ος ε σα ρκω θη και παι δι ον γε γονεν ο προ

πει ειρ γα α α α σα α α α α α α α

Α πει ειρ γα α α α α α α α Απειρ γα α

σα το ο ο ο ο ο ο ε πι σοι οι οι οι

οι οι οι οι οι χαι αι αι αι ρει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει Κε χα

ρι ι ι ι ι ι ι τω Κε χα ρι τω ω ω με

ε ε ε ιε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε νη η η πα α α α α α

α α α α α σα α α α η η η η κτι ι

ι ι ι ι ι ι ι σι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ις Δο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ξα α α α α α α α α α α

Δο ο ξα α α σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι

Ἐτονίσθη κς' Σεπτεμβρίου , βί' καὶ ἐξηγήθη.
 Ἄντεγράφη ἐνταῦθα , λα' Μαρτίου , βιθ', μετὰ τινων ἀλλαγῶν.

I.A.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου

ᾠχος 1/2 Δι

22-Γ

A ^M ^{Δι}
 ι αι αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει
 Πα
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 Β8
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 Δι
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 Δι
 νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 Πα
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 Β8
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 Δι
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 Πα
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 Β8
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 Δι
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 Πα
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ςα α ςα α ιε ε ^Δχ Αλ λη λϺ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ

^{Πα}

 ι ι ι α α α α α α α α α α

^{Δι}

 α α α α α α ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ^ε ευ ρο μεν πι σιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϺ Ϻ Ϻ Ϻ

^ε ^χ ^Δ

 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σϺ Κυ ρι ε ^ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

^Δ ^Δ

 ξαν σϺ ο τι η ξι ω σας η μας των α

^ε

 γι ων σϺ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

^Δ ^ε

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σϺ

Α λλη λϺ ι α Α λλη λϺ ι α Α λλη

λδ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τϵ νυν και ε ως τϵ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϵ νυν και ε ως

τϵ αι ω ω νο ο ος